

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Støt nye medlemmer

Ældste Francisco J. Ruiz de Mendoza, Spanien

Områdehalvfjerdser

Arbejdet med frelse går fremad, og det glæder os at se det stadigt stigende antal af Guds børn, der bliver medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade.«¹

Jeg tænker som regel på en nydøbt som en usleben diamant, hvis sande skønhed gradvist kommer frem efter en omhyggelig proces med tilskæring og slibning. Dette kræver en mesterlig teknik kombineret

**Ældste
Francisco J. Ruiz
de Mendoza**

med kærlighed, tålmodighed og konstant indsats.

Når en diamant kommer op fra en mine, er den ikke smuk. Det kræver, at en ekspert med mange års træning og erfaring må arbejde med den. Herren ønsker, at alle hans børn kommer til Kristus og bliver »fuldkommengjort i ham.«² Som skinnende diamanter er fuldkommengjorte sidste dages hellige smukke, ædle og storslåede. Deres tro og gerninger lyser som et fyrtårn for verden, og der hersker ingen tvivl om, at de er anderledes og unikke.

At gå fremad på stien mod fuldkommenhed er som oftest en overvældende opgave. Det kræver en stor indsats og ofre. Det kræver også udholdenhed. Og det indebærer helt afgjort at vide, hvad man skal gøre, og hvordan man skal gøre det. Herren har i sin nåde besluttet, at hans børn skal arbejde sammen og hjælpe hinanden for at kunne efterleve evangeliets lov. Da Alma på flugt fra den ugudelige kong Noas tjener slog sig ned ved Mormons vande, var et »stort antal« disciple samlet, som ønskede at indgå pagt med Gud. Alma følte, at de var klar til dåben, for de var »vil lige til at bære hinandens byrder, så de bliver lette ... og ... til at sørge med dem, der sørger ...

trøste dem, der står i behov for trøst, og at stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder ... indtil døden.«³

Nye medlemmer har for første gang smagt Guds Ånd. Dette skete som resultat af, at medlemmer og missionærer bar vidnesbyrd for dem. De har følt sandheden i evangeliet i deres sind og i deres hjerte ved Helligåndens kraft, som er kommet over dem og bor i deres hjerte.⁴ For yderligere at opfylde deres dåbspagt er de nu nødt til at blive elsket og næret, så de gennem dette eksempel kan opleve endnu større glæde og udvikle lysten til at gøre mod andre, som der er blevet gjort mod dem.

Den nu afdøde præsident Gordon B. Hinckley mindede os alle om, at en nydøbt må aflægge gamle vaner og nogle gange tilmed opgive gamle venner og bekendte. Denne drastiske overgang fra det gamle til det nye er ikke nem, og den nydøbte løber ofte en risiko for at opleve modløshed. Husk på Israels børn, da de blev befriet fra deres fangenskab i Egypten. Da de oplevede livets prøvelser i ørkenen, mens de blev ledt til det forjættede land, blev de ofte fortvivlede og ønskede, at de kunne vende tilbage til Egypten.⁵

Præsident Hinckley kom med denne profetiske udfordring, da han talte om de nye medlemmer:

»Hver eneste af dem har brug for tre ting: En ven, et ansvar og at få næring gennem Guds gode ord.«⁶ Det er vores pligt og mulighed at tilbyde dette.«⁷

Det er min oprigtige bøn, at vi alle vil modtage nydøbte i Kirken med åbne arme, med tålmodighed og venlighed, med ægte uselvsk kærlighed. Når vi gør dette, vil vi være en væsentlig

del af den rene og ægte gudsdyrkelse,⁸ vi vil hjælpe dem til at skinne som diamanter, og vi vil selv skinne endnu mere. Faktisk vil vi hjælpe dem til at opbygge Kristi egenskaber, mens vi selv opbygger disse egenskaber. ■

NOTER:

1. Lære og Pager 1:30.
2. Moroni 10:32.
3. Mosija 18:8-9.
4. Lære og Pagter 8:2.
5. 2 Mosebog 16:3.
6. Moroni 6:4.
7. »Ethvert medlem er dyrebart«, *Liahona*, feb. 1999, s. 9.
8. Jakobs Brev 1:27.

NYHEDER

Templet i København fylder 10 år

Finn Lykkegaard, redaktør

Ønske om tjeneste

Templet i København blev indviet af præsident Gordon B. Hinckley den 23. maj 2004. Stavspræsidentskabet i Københavns Stav rettede henvendelse til tempelpræsidentskabet med et ønske om at fejre 10 årsdagen for indvielsen. Det blev foreslået, at der skulle være en uges tempeltjeneste efterfulgt af en udstilling. Tempelpræsidentskabet reagerede med glæde positivt på forslaget.

Liahona har spurgt tempelpræsident William om hans oplevelse af ugen, og denne artikel bygger på hans svar.

Der blev planlagt en travl uge, og søskende reagerede positivt

Planlægningen for jubilæumsugen blev i det væsentlige foretaget af staven. Stavspræsidenterne fra Aarhus og Malmø stave blev inviteret til at deltage og accepterede villigt. Det blev besluttet, at templet skulle være åbent hele dagen i den pågældende uge fra tirsdag den 20. maj. Begavelsessessioner blev afholdt tirsdag, onsdag og torsdag kl. 11.00, 13.30, 15.30, 17.30 og 19.30, hvorefter fredag og lørdag fulgte de normale mønstre.

Medlemmer og tempeltjenere blev bedt om at tilmelde sig bestemte dage og tidspunkter, og reaktionerne var særdeles tilfredsstillende. Mange tempeltjenere meldte sig til flere skift på flere dage, og mange stedfortrædere tog fri fra arbejde og tilbragte hele dagen eller flere dage i templet. De deltog også i forskellige ordinancer.

Arbejdet mangedoblet og ånden stærk

Det var en vidunderlig uge med fejring af de velsignelser det er, at have haft et tempel nær os gennem de seneste 10 år. Templet var fyldt med stedfortrædere og mange ordinancer blev udført. I løbet af ugen afholdtes 6 dåbs-sessioner,

41 forberedende sessioner, 23 begavelsessessioner og 26 beseglings-sessioner. Medens antallet af begavelsessessioner var næsten dobbelt så højt som normalt, blev der udført fire gange så meget arbejde som normalt.

Der er altid en god ånd i Herrens Hus, men der var i tilgift en speciel ånd gennem den uge, og der var en begejstring for tjenesten i templet. Mange, som har været mindre involveret i templet følte en ny taknemlighed

Templet i København

for mulighederne og velsignelserne, der kommer gennem tempeldeltagelse.

Udstilling og reception

I forbindelse med arbejdet i templet blev der forberedt og fremvist en udstilling i kirken på Nitivej, omhandlende mormonerne på Frederiksberg (København) gennem 3 århundreder. Udstillingen blev godt besøgt af medlemmer og gæster, og indeholdt opløftende beretninger og interessante fotografier. Udstillingen var en succesfuld del af ugen.

Som afslutning på ugen blev der afholdt en reception i kirken på Nitivej med forfriskninger, musik og korte budskaber fra stavspræsident Erik Bernskov, tempelpræsident James Williams og ældste Ingvar Olsson, områdehalvfjerdser. Søster Annitta Toft, der bor ved siden af templet, fortalte om det perspektiv, effekten af et tempel har i nabolaget. Alle, der deltog, havde god lejlighed til at lære, spise og hygge sig med hinanden ved denne afsluttende reception.

Tak til mange

Tempelpræsidentskabet er taknemlige for at Københavns stavspræsidentskab havde denne vision om anerkendelse af templet i vores midte. Præsident Michael Olsen fra stavspræsidentskabet og stavsassistent bror John Øder Madsen var i særdeleshed involveret i organiseringen af tilmeldingsproceduren og præsident Jesper Paulsen fra stavspræsidentskabet og bror Henrik Als fra højrådet forberedte i forening med medlemmer af stavens informationsråd udstillingen og præsenterede den. Tempelpræsidentskabet og deres hustruer organiserede arbejdet i templet.

Vi er særdeles taknemlige for de tempeltjenere, som ydede ekstra tjeneste for at gøre ugen mulig, og for de mange stedfortrædere, som deltog i løbet af ugen. Vi er så dybt velsignede ved at have et tempel her i København. ■

Lokalhistorisk udstilling på Nitivej i forbindelse med templets 10 års jubilæum

Søster Charlotte Frederiksen, Frederiksberg Menighed, medlem af stavens informationsråd

Det er min familie

»Se, det er min familie!« lød det fra en af de besøgende på udstillingen om mormoner på Frederiksberg gennem tre århundreder, der kunne ses i kirken på Nitivej i uge 21 i forbindelse med templets 10 års jubilæum.

Denne søster var selv en efterkommer af en af de emigrerede familier, der var omtalt i udstillingen, og hun havde også tidligere doneret en af udstillingens hovedattraktioner, en uniform båret af bror Figat Breum under 2. verdenskrig.

Andre spændende ting

Til udstillingens andre hovedattraktioner taltes en førsteudgave af Mormons Bog på dansk, velvilligt udlånt af præsident Michael Olsen, 1. rådgiver i stavspræsidentskabet i København, samt et stofarbånd fra modstandsbevægelsen under 2. Verdenskrig. Det tilhører familien Hentzen og blev båret af bror Knud Hentzen. Dertil kommer selvfølgelig de 35 standere med historier og billeder fra 1850erne til i

dag, en tempelquiz, en særlig udvalgt film om templer (med danske tekster) og muligheden for at skrive eller indtale en besked i templets mindebøger, samt at skrive et takkebrev til præsident Thomas S. Monson.¹

Meget forarbejde

Udstillingen var resultat af mange timers research med gennemgang af folketællinger, e-mail kontakt med efterkommere til emigranter blandt Kirkens medlemmer fra den københavnske menighed, museums- og arkivbesøg m.m. Den omfattede mange billeder og historier fra det lokale område og fra medlemmer, der emigrerede til USA. Noget af det, de besøgende kunne lære, var nemlig blandt andet, at der har boet medlemmer af Kirken i København/på Frederiksberg siden Kirkens allerførste tid i Danmark, og de har været der lige siden.

Også svenskere

Vi lærte også, at mange af de tidligste medlemmer var

Udstillingens mange flotte plancher

svenskere bosat i København, der her havde meget bedre mulighed for at tilslutte sig Kirken end i deres hjemland, hvor de tidlige omvendte blev hårdt forfulgt og nogle også dræbt, og hvor fuldstændig religionsfrihed ikke blev indført før 1951!²

Over 300³ gæster besøgte den lokalhistoriske udstilling i løbet af ugen, og gæstelisten talte både naboer, medlemmer, religionsstuderende og lokalhistorisk interesserede m.fl.

Afsluttende reception

Udstillingen afsluttedes med en reception hovedsagelig for Kirkens medlemmer, da anledningen var at fejre muligheden for at have og arbejde i templet de seneste 10 år – lige her i København. Receptionen var med ca. 165 deltagende godt besøgt, og selv om vi godt kunne have været endnu flere, så kunne et højere antal besøgende muligvis have resulteret i, at varmen i kirkesalen havde krævet nogle ofre!

Til receptionen kunne der både nydes taler fra Annitta Toft, tempelpræsident Williams, stavspræsident Bernskov og ældste Ingvar Olsson, områdehalvfjerdsere, der var et smut forbi med sin hustru, samt nogle dejlige musikalske gengangere fra åbningsceremonien i maj 2004 præsenteret af stavens unge mænd og unge piger, ledt af de to begejstrede, medsyngende – og meddansende – dirigenter Gismo Borup og Nathalie Karnil. De fik et show på benene, jeg er glad for, at jeg ikke gik glip af!

En vidunderlig uge

Alt i alt en vidunderlig uge, hvor man kunne vandre tilbage mellem tempel og udstilling, og dermed veksle lidt mellem tjeneste for både levende og døde. ■

NOTER:

1. Disse blev sendt af sted kort efter udstillingens afslutning, og forhåbentlig glædede modtageren sig over den fyldte postkasse.
2. Kilde: www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Jura/Danmarks_statsforfatning/religionsfrihed
3. Tal eksklusiv besøgende til receptionen.

Københavns Stavs Far/Søn tur 2014

Finn Lykkegaard, redaktør

Så blev det Kristi Himmelfartsdag

Atter i år afholdt Københavns Stav Far/Søn tur i Kristi Himmelfartsferien. Som sædvanlig præsiderede stavspræsident Erik Bernskov over turen, der ligesom sidste år gik til Stevns Naturcenter. Planlægningen og ledelsen af turen var lagt i hænderne på bror Lars Østergaard fra Roskilde Menighed, der kyndigt blev assisteret af sin søn Lukas.

Mange deltagere

Interessen for dette arrangement er stor og stabil. I år deltog i alt 77 brødre, fordelt med 32 fædre og 45 sønner, blandt disse 12 ikke-medlemmer. Hovedparten af deltagerne sov i telte, medens enkelte »tog til takke« med centrets værelser.

Lejrobygning og spisning

Lejren var tilgængelig fra torsdag kl. 14.00 og deltagerne strømmede da også til relativt tidligt. Eftermiddagen gik med opbygning og indretning af lejren, herunder såvel den fælles bålplads som andre mindre bålpladser samt med en fælles-samling med instruktioner. Ved 18 tiden blev der kaldt til skafning, idet der denne dag var fælles-spisning. Menu og madlavning var lagt i hænderne på bror Sebastian Haibrock fra Gladsaxe 1. Menighed, der på sædvanlig og smukkeste måde sørgede for, at alle fik ikke alene noget godt, men også rigeligt at spise.

En travl fredag

Fordelen ved at afholde arrangementet i Kristi Himmelfartsferien er, at man har en hel dag,

hvor man ikke skal indrette eller nedtage lejr, men kan bruge hele dagen sammen. Denne fredag var ingen undtagelse. Efterhånden som deltagerne havde fået ikke alene øjne, men også morgenmad, blev der for de interesserede arrangeret en tur til stranden. Til centret hører ca. 35 cykler, der blev flittigt brugt – også til strandturen. Via stien på skrænten gik turen til stranden ved siden af kridtbruddet i Sigerslev. Ikke alle gik i vandet, men dog et betragteligt antal, der hævdede, at det slet ikke var så koldt.

Fædre og sønner samlet til instruktion

Den imponerende udskibningsbro fra kridtværket

Fuglekik og museum

I løbet af eftermiddagen drog flere deltagere en tur til det nærliggende Koldkrigs-museum, medens mange fik lejlighed til at betragte et usædvanligt syn. Stevns Klint huser det ene af de 5 par ynglende vandrefalke, der findes i Danmark. Bror Østergaard havde medbragt to kikkerter, en stor og en megastor, og det var en fornøjelse at betragte vandrefalkenes unger, der befandt sig på en smal hylde på klinten, hvor de afventede forældrenes dinner transportable. Godt initiativ. Sideløbende blev der lystigt spillet fodbold.

Fireside, capture the flag og kinesiske lygter

Efterhånden som alle havde fået noget at spise, blev der fredag aften afholdt en kort fireside, hvor såvel bror Michael Kjeldsen fra Roskilde Menighed som bror Tomas Kofod fra Gladsaxe 1. Menighed kom med tankevækkende bemærkninger. Under ivrig ledelse gik mange af især sønnerne derefter i gang med en gang capture the flag. Aftenen afsluttede med opsendelse af et antal kinesiske lygter.

Farvel og på gensyn

Efter en god nats hvile gik deltagerne lørdag i gang med morgenmad, hvorefter der blev uddelt oprydning- og rengøringsopgaver. Lejren blev pakket ned, bålsteder sløjfet, bilerne pakket og huset rengjort.

Endnu en herlig tur var overstået. Kun få skrammer, masser af godt humør og i det store og hele flot vejr.

Tak til bror Lukas Østergaard og hans far Lars samt til stavspræsidentskabet for at holde fast i denne efterhånden traditionsrige tur. ■

På gensyn i 2015.

Biskop Jan Rode Pedersen, Esbjerg Menighed

Birgit Larsen, assisterende redaktør

En biskop kaldes

Bror Jan Rode Pedersen blev kaldet som biskop i Esbjerg Menighed den 18. december 2011. Han er 56 år gammel. Biskop Pedersen er opvokset i en dejlig familie i Kirken i Esbjerg og er gift med Marie-Helene Labrosse Pedersen, med hvem han har en dejlig børneflokk.

Arbejde og kaldelser

Biskop Pedersen arbejder som underviser på en musikskole og elsker sit arbejde. Han har tjent i forskellige kaldelser i Kirken blandt andet som højpræsternes gruppeleder, missionsleder og nogle år i højrådet. Søster Pedersen tjener som primarypræsident.

Kaldelsen

Det kom helt bag på ham, da han blev kaldet. Han følte lige på det tidspunkt sig meget presset på arbejdet, så det kunne ikke komme mere overraskende end netop på det tidspunkt. Biskop Pedersen følte også, at der helt sikkert var nogle brødre, der var mere egnet end ham. Men stavspræsidenten fortalte, at det var ham, Herren havde

brug for. Søster Pedersen bakkede fuldt og helt op om kaldelsen og tager altid tingene med ophøjet sindsro.

Udfordringer og velsignelser

Biskop Pedersen føler at en af de største udfordringer er aldrig at kunne gøre nok, men med stor hjælp fra menighedens medlemmer rækkes der ud, og man løfter i flok. Man mærker så, at byrden bliver lettere. Biskop Pedersen siger, at den største glæde og velsignelse er at få lov til tjene i tæt forhold til mennesker/medlemmer, og så at få lov til at formidle Herrens velsignelser til dem.

Vigtige opgaver

Noget af det vigtigste er at finde balancen mellem familien og kaldelsen, da det hele er af stor betydning. Det, der er vigtigt, er at kunne skelne, og derfor har biskop Pedersen bedt meget om at føle »biskopkappen« på sine skuldre for at løse opgaven og have Ånden hos sig. På den måde kan tingene gøres på Herrens måde.

En af menighedens største opgaver er at arbejde med en forenet indsats og derved

BISKOP JAN RODE PEDERSEN, ESBJERG MENIGHED

bringe evangeliet ud til dem, der søger, og invitere dem til Kristus. Esbjerg har det samme ønske som andre menigheder: Flere nye medlemmer og gerne familier med børn og unge mennesker, så menigheden derved kan vokse.

Biskop Jan Rode Pedersen, Esbjerg Menighed

Glæde og taknemmelighed

Biskoppen er fyldt med glæde over at kunne tjene Herren og er dybt taknemlig for al den hjælp og støtte, han får af både sin dejlige familie og af menighedens medlemmer. Han slutter med at sige at besøg udefra altid er dejligt, og at vi alle er hjertelig velkomne. ■

Mit yndlingsskriftsted

Bror Lucas R., 12 år, Slagelse Menighed

Den Kostelige Perle, Moses' Bog, kap. 4, vers 21:

»... og jeg vil sætte fjendskab mellem dig og kvinden, mellem dit afkom og hendes afkom; og han skal såre dig i hovedet, og du skal såre ham i hælen.«

Dette er mit yndlingsskriftsted, fordi vi kan blive prøvet i livet af djævelen, men vi har magt til at smide ham ud af vores liv. ■

Lucas R.,
Slagelse
Menighed

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Tilblivelsen af templet i København

Bror Johan Koch, Frederiksberg menighed

Et ønske blev fremsat

Ved generalkonferencen i oktober 1997 annoncerede præsident Hinckley, at der for at bringe templerne nærmere til søskende ville blive bygget små templer. Jeg var på det tidspunkt stavspræsident og bad straks en bror om at samle materiale omkring Ørestaden i Københavnsområdet og broen, som var ved at blive opført mellem Danmark og Sverige. Da jeg havde fået disse materialer, sendte jeg et brev til Det Første præsidentskab og foreslog, at der blev bygget et lille tempel i København

Jeg deltog 2 uger senere i et træningsseminar for stavspræsidenter i England og Norden, hvor jeg talte med stavspræsident Urban Girhammar fra Malmø Stav. Han foreslog, at jeg bad om et lille tempel, for det ville være helt fint med ham, at det lå i København. Jeg kunne hertil kun svare, at det havde jeg allerede gjort.

Ønsket besvares

Et par uger senere modtog jeg et brev fra præsident Hinckleys sekretær, som takkede for mit brev og fortalte, at templer blev bygget, hvor Herren åbenbarede, at de skulle bygges.

I løbet af foråret 1998 blev jeg ringet op fra områdepræsidentskabet i Frankfurt, der oplyste, at præsident Hinckley havde meddelt, at kirkebygningen på Priorvej skulle bygges om til et lille tempel. Det var dog en fortrolig oplysning, som jeg ikke måtte fortælle til nogen.

Annoncering og påbegyndelse

Ved generalkonferencen i april 1999 blev templet i København annonceret, og senere samme år blev bygningen på Priorvej indviet til ombygning til et tempel af præsident Spencer Condie, der var områdepræsident.

Herefter var det slut med at benytte bygningen til almindeligt kirkebrug, og den blev hurtigt tømt for alt inventar mm.

En tempelkomite ser dagens lys

Medens selve byggeriet af templet blev styret af Kirkens Tempelafdeling, skulle der lokalt organiseres en komite, hvis opgave det var at forberede alt til det kommende åbne hus i templet forud for indvielsen samt indvielsen. Jeg blev i den forbindelse kaldet af Det Første Præsidentskab til at være næstformand i komiteen, hvis formand var områdepræsidenten. Min første opgave var at foreslå øvrige medlemmer af komiteen, hvilket skete i samarbejde med de øvrige stavspræsidenter fra Aarhus, Malmø og Göteborg stave. Alle blev godkendt, hvorefter jeg kunne kalde dem. Alle var begejstrede og glædede sig til opgaven.

Der blev afholdt møder i komiteen efter behov, og hver gang var områdepræsidenten til stede. I løbet af perioden tjente i alt tre forskellige områdepræsidenter, nemlig ældste Condie, ældste Tobler og ældste Marvin J. Jensen.

Når jeg i dag ser tilbage, kan jeg kun sige, at alt forløb meget, meget fint. ■

Ombygningen i fuld gang

Grundstensindmuring med Præsident Hinckley

Musik fra Liahona

Finn Lykkegaard, redaktør

Et musikbibliotek

Lære og Pagter, afsnit 25, vers 12 er kendt blandt de fleste: »For min sjæl fryder sig ved hjertets sang, ja, de retfærdiges sang er en bøn til mig.«

Det er de færreste møder i Kirken, der ikke indledes og som oftest afsluttes med en salme. Måske kan det af og til være svært at finde særlige salmer, og dertil kan det være godt at vide, at der rent faktisk findes et »musikbibliotek« i Kirken.

Nyttig web-adresse

En meget nyttig webadresse skal her videregives:

www.lds.org/music/library/church-magazine-music-liahona

På denne adresse findes talrige salmer. Siden findes på mange sprog, og ved at benytte sproglinket i øverste højre hjørne kan man også finde dansk. Fra siden kan man såvel lytte som downloade, og for de fleste også læse tekst og noder.

Andre links

Fra siden (den engelske) er der også link til musik, der har været bragt i såvel New Era som Friend. Musikken fra *Liahona* indeholder alle salmer/sange, der har været bragt siden 1990. ■
God fornøjelse.

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne. Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst ca. mellem 75-650 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■